23 de zile pînă la inaugurarea Olimpiadei

Sporturile olimpice se prezintă

AZI: SCRIMA

ECHIPA FLORETISTELOR VIZEAZĂ UN LOC PE PODIUM

SPADASINII ÎN FAȚA MARII LOR CONSACRĂRI

PREZENȚE PRINTRE PRIMII ȘASE LA MAREA MAJORITATE A PROBELOR

Amintindu-ne scene de turniruri medievale sau — mai de grabă — furtunoasele dueluri ale celebrilor mușchetari, scrima ar putea părea un sport desuet, mai ales în epoca aceasta, în care pe unele tabele de recorduri am început să vedem performanțele semenilor noștri în Cosmos. Dar așa cum apariția muzicii dodecafonice sau a celei concrete nu a anulat interesul pentru muzica clasică (și chiar preclasică), tot astfel scrima continuă să găsească audiență la noile generații, care constată că inofensivele dueluri de pe planșă le dezvoltă calități fizice și spirituale extrem de utile, că acest sport este — așa cum spunea academicianul francez Ernest Legouve — „exercițiul în care omul se simte trăind în toată plenitudinea".

Practicată și pe meleagurile noastre, de pe la sfîrșitul veacului trecut, în sălile de arme conduse de maeștri veniți din apusul Europei, scrima s-a dovedit un sport potrivit cu aptitudinile poporului român.

Totuși, abia în anii puterii populare, climatul favorabil asigurat mișcării sportive a permis scrimerilor noștri să urce pe cele mai înalte culmi culegînd, în ultimul deceniu, trei titluri mondiale (floretă feminin individual în 1962, floretă feminin pe echipe în 1969 și floretă masculin pe echipe în 1968), un titlu olimpic (floretă masculin individual, în 1968), o serie de medalii de argint și de bronz la aceste competiții de maximă însemnătate.

Acum, scrima românească se pregătește să ia, din nou, cu asalt pozițiile fruntașe ale ierarhiilor mondiale, în cadrul J. O. de la München. Cu ce pretenții ? Obiectivele ei ni se par, în general, rezonabile : un loc pe podium cu echipa feminină de floretă, un loc printre primele șase țări cu echipele de floretă-băieți și sabie, printre primele VI—VIII cu echipa de spadă, în timp ce în probele individuale se vizează cîte un loc în finală (I—VI) la floretă și sabie. Ce posibilități au pentru atingerea acestor țeluri ? Este ceea ce încercăm să descifrăm și să explicăm în această pagină.

UNA DIN MARILE PERMANENȚE ÎN PROGRAMUL OLIMPIADELOR

Prezentă în programul tuturor edițiilor, scrima se înscrie în cvintetul marilor permanențe ale Jocurilor Olimpice moderne, alături de atletism, natație, gimnastică și ciclism.

Bineînțeles, probele la care s-au disputat întrecerile mușchetarilor au cunoscut unele variații în perioada primelor Olimpiade. La prima ediție (Atena, 1896) au participat numai trăgători cărora programul le-a oferit două posibilități : floreta și sabia. Spadasinii aveau să intre în familia olimpică în următoarea ediție, în timp ce floretistele au trebuit să aștepte anul 1924. Trebuie să precizăm, însă, că pînă la J.O. de la Roma (1960), floretistele nu și-au disputat o întrecere pe echipe, ci numai un turneu individual.

Mult timp, competițiile olimpice de scrimă au fost dominate de trăgătorii din Franța, Italia și Ungaria. Figurile proeminente ale Olimpiadelor din primele șase decenii ale veacului nostru au fost italianul Nedo Nadi care, în două ediții (1912 și 1920), a cucerit șase medalii de aur, participînd la floretă și la sabie (individual și pe echipe), sabrerul maghiar Aladăr Gerevich care de-a lungul anilor 1936—1960 (deci la cinci ediții ale J.O.) a reușit să recolteze șase medalii de aur (una la individual în 1948 și cinci cu echipa). La sabie este de remarcat lunga serie de victorii (la 9 Olimpiade) a trăgătorilor maghiari (din 1924 pînă în 1968).

Scrimerii sovietici, care participă pentru prima oară la J. O. din 1952, încep să se afirme din ce în ce mai pregnant o dată cu ediția din 1960 cînd au obținut trei medalii de aur, două de argint și două de bronz. La Tokio (în 1964) trăgătorii din U.R.S.S. se mențin aproximativ la același înalt nivel, cucerind trei medalii de aur, una de argint și trei de bronz. În fine, la Ciudad de Mexico, ei au ocupat de trei ori locul I și de patru ori locul II. Dintre țările occidentale, Franța este singura care izbutește să mai urce pe treapta cea mai înaltă a podiumului cu echipa masculină de floretă la ediția precedentă a J.O

Ar mai fi interesant de menționat că spadasinii polonezi, în frunte cu Jerzy Pawlowski, deși au avut o prezență notabilă la marile competiții din ultimul deceniu, adjudecîndu-și un titlu mondial pe echipe și unul individual nu și-au văzut strădaniile încununate (cu aur) și în turneele olimpice.

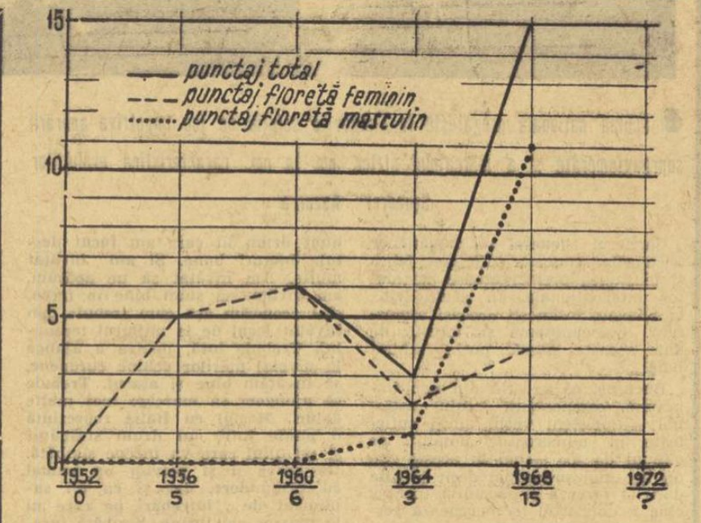

Aportul scrimei la zestrea de puncte a delegației sportive românești la ultimele cinci ediții ale Jocurilor Olimpice

PREZENȚE SUB CELE CINCI CERCURI

Cea dintîi prezență a scrimei românești la J.O. este legată, mai ales, de numele neobositului promotor al acestui sport în țara noastră, Mihail Savu. La Amsterdam, în 1928, M. Savu a ajuns pînă în semifinalele probei individuale de floretă, în timp ce echipele noastre de floretă și spadă nu au depășit faza preliminariilor.

O nouă participare a scrimerilor români se înregistrează la J.O. din 1936 (Berlin). Cele mai notabile rezultate aparțin lui Nicolae Marinescu — azi, prețuit antrenor al clubului Progresul — el calificîndu-se pînă în sferturile de finală la sabie și spadă. Echipele noastre la aceste arme, ca și cea a floretiștelor, au evoluții cu totul palide.

În perioada ce a urmat ultimului război mondial, scrima — ca și întreaga mișcare sportivă a țării noastre — a urcat treptele cele mai înalte ale afirmării internaționale. În 1952 (Helsinki) rezultatele erau încă modeste, dar în 1956, la Melbourne, Olga Orban-Szabo aduce primul galon olimpic scrimei noastre : o medalie de argint, care n-a lipsit mult să aibă strălucirea caldă a aurului, căci pentru desemnarea campioanei olimpice fusese necesar un baraj între Orban și Sheen (Anglia). Tot floreta feminină ne aduce puncte și satisfacții în 1960, la Roma : Olga Szabo (locul III) și Maria Vicol (locul V).

Olimpiada de la Soare-răsare (Tokio, 1964) a fost mai puțin favorabilă scrimei noastre. Echipa feminină de floretă a trebuit să se mulțumească doar cu locul V, iar echipa masculină a reușit să urce printre primele șase formații din lume. Dar ce revanșă, peste patru ani, la Ciudad de Mexico ! Un titlu olimpic și un loc VI la floretă — masculin individual, medalie de bronz la floretă feminin pe echipe și un loc IV cu echipa masculină de floretă.

Și acum Münchenul. Ce ne va aduce ? Răspunsul ni-l vor da chiar trăgătorii, pe planșele de concurs.

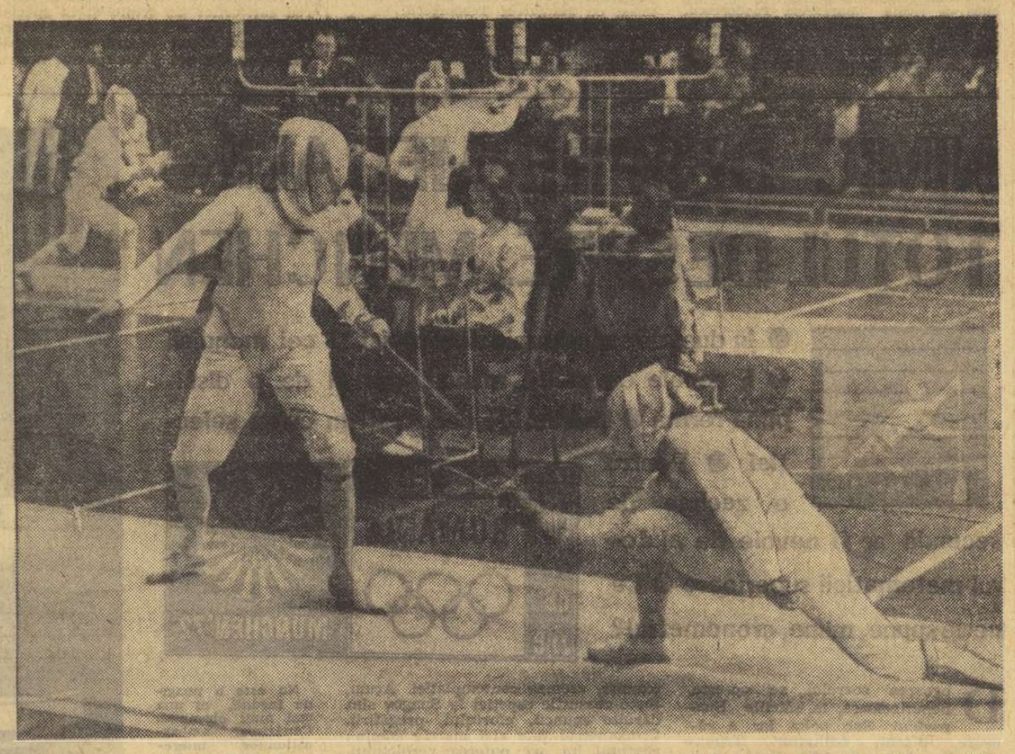

Sala Floreasca a găzduit unul din colocviile preolimpice ale floretiștilor : turneul patrulater România — Ungaria — Franța — Italia. În prim plan, Ileana Gyulai (stînga) dînd replica italiencei Delia Oreste.

SCRIMA ROMÂNEASCĂ ÎNTRE CIUDAD DE MEXICO ȘI MÜNCHEN

Medaliei de bronz obținută la J.O. de la Ciudad de Mexico de floretistele României — **cea mai bună performanță olimpică a fetelor, la echipe** — i s-a adăugat alta de aur, în anul următor, la Campionatele mondiale din Cuba. A fost o dispută epuizantă, un final de întrecere în care româncele s-au detașat la o tușe de sovietice. Succesul de la Havana este rodul tenacității dovedite în acest meci memorabil de **Olga Szabo, Maria Vicol, Ileana Gyulai și Suzana Ardeleanu.** Deci : **titlul de campioană a lumii în 1969, performanță fără precedent obținută de floretiste, la echipe.** Și tot în capitala Cubei, România a mai obținut două medalii — argint la individuale, prin **Ileana Gyulai** (după un baraj cu Belova, 3—4) și bronz la floretă băieți (echipe). Sînt de reținut, de asemenea : performanța lui **Mihai Țiu,** finalist la floretă și cea a sabrerilor, clasați pe locul 5, prima lor tentativă de a ieși din anonimatul mondial, după mai bine de un deceniu.

Dar anul 1969 a fost fructuos și la nivelul altor competiții de anvergură : Sabrerul **Dan Irimiciuc** a obținut medalia de argint la campionatele mondiale de tineret (Genova). Aceeași medalie a fost adusă în țară și de floretistele de la Steaua în asalturile pentru „Cupa campionilor europeni".

Fără a-l egala ca strălucire pe cel precedent, anul 1970 s-a făcut remarcat totuși prin unele rezultate care au menținut scrima românească în prim plan valoric. Astfel, floretistele s-au înapoiat cu două medalii de la C. M. din Turcia (Ankara) — argint la echipe și bronz la individuale **(Olga Szabo),** iar floretiștii de asemenea cu un bronz la echipe. Alte trei medalii de argint au completat bogata vitrină cu trofee a scrimei obținute în „Cupa campionilor europeni" și la Universiadă — echipe și individual **(Ecaterina Stahl),** toate avîndu-le drept autoare pe floretiste.

Anul preolimpic a oferit scrimei românești, floretei feminine mai ales, satisfacția unei medalii de bronz la C. M. de la Viena, prin **Ana Pascu.** Deși situată pe treapta a treia a podiumului, reprezentanta țării noastre a avut satisfacția de a ține în șah, într-un turneu de baraj pentru titlul de campioană a lumii, două redutabile trăgătoare, pe **Marie Demaille** și **Ildiko Rejtö.** Remarcabilă, de asemenea, poziția lui **Dan Irimiciuc** în întrecerea sabrerilor (locul IV în finală). Din capitala Austriei, scrimerii noștri au revenit totodată cu locurile 5 la echipe (floretă fete și sabie) și locul 7 la floretă băieți. Evident, rezultate sub posibilitățile mușchetarilor români.

În același an, echipa de floretă fete a clubului Steaua a cucerit titlul de campioană a Europei **(Olga Szabo, Ileana Gyulai, Ana Pascu, Suzana Ardeleanu).** Și tot în „Cupa Europei", un frumos rezultat al sabrerilor de la Steaua — locul 4, cea mai bună performanță continentală a trăgătorilor noștri în această probă.

Iată-ne și în anul olimpic. O primă mare satisfacție ! Pe fondul valorii lor recunoscute, floretistele de la Steaua au cucerit a doua oară consecutiv (și a treia oară în decurs de 5 ani) „Cupa campionilor europeni".

★

Această sumară trecere în revistă ne oferă o imagine destul de clară a poziției dobîndite de scrima românească pe plan mondial, poziție pe care sperăm să o consolideze ediția jubiliară a J. O.

CAMPIONATELE MONDIALE 1969 (Havana)

FLORETĂ FEMININ — **individual :** 1. Belova (U.R.S.S.) ; 2. GYULAI **(România) ; 3.** Cirkova (U.R.S.S.) ; **echipe :** 1. ROMÂNIA ; 2. U.R.S.S. ; 3. Ungaria. FLORETĂ MASCULIN — **individual :** 1. Wessel (R.F.G.) ; 2. Stankovici (U.R.S.S.) ; 3. Paruiski (Polonia) ; ... 5. **TIU (România) ; echipe :** 1. U.R.S.S. ; 2. Polonia ; 3. ROMÂNIA. SABIE — **individual :** 1. Sidiak (U.R.S.S.) ; 2. Kaimar (Ungaria) ; 3. Bakonyi (Ungaria) ; **echipe :** 1. U.R.S.S. ; 2. Polonia ; 3. Ungaria ; ... 5. ROMÂNIA. SPADĂ — **individual :** 1. Andrzejewski (Polonia) ; 2. Nikancikov (U.R.S.S.) ; 3. van Essen (Suedia) ; **echipe :** 1. U.R.S.S. ; 2. Ungaria ; 3. Suedia.

CAMPIONATELE MONDIALE 1970 (Ankara)

FLORETĂ FEMININ — **individual :** I. Gorohova (U.R.S.S.) ; 2. Belova (U.R.S.S.) ; 3. SZABO **(România) ;** ... 5. GYULAI (România) ; **echipe :** 1. U.R.S.S. ; 2. ROMÂNIA ; 3. Franța ; FLORETĂ MASCULIN — **individual :** 1. Wessel (R.F.G.) ; 2. Romanov (U.R.S.S.) ; 3. Dabrowski (Polonia) ; **echipe :** 1. U.R.S.S. ; 2. Ungaria ; 3. ROMÂNIA ; SABIE — **individual :** 1. Pezsa (Ungaria) ; 2. Rakita (U.R.S.S.) ; 3. Nazlimov (U.R.S.S.) ; **echipe :** 1. U.R.S.S. ; 2. Ungaria ; 3. Polonia ; SPADĂ — **individual :** 1. Nikancikov (U.R.S.S.) ; 2. Paramonov (U.R.S.S.) ; 3. Fenyvesi (Ungaria) ; **echipe :** 1. Ungaria ; 2. Polonia ; 3. Elveția.

CAMPIONATELE MONDIALE 1971 (Viena)

FLORETĂ FEMININ — **individual :** 1. Demaille (Franța), 2. Rejtö (Ungaria) ; 3. PASCU **(România) ; echipe :** 1. U.R.S.S. ; 2. Ungaria ; 3. Polonia... 5. **ROMÂNIA.** FLORETĂ MASCULIN — **individual :** 1. Stankovici (U.R.S.S.) ; 2. Dabrowski (Polonia) ; 3. Romanov (U.R.S.S.) ; **echipe :** 1. Franța ; 2. Polonia ; 3. U.R.S.S. SABIE — **individual :** 1. Maffei (Italia) ; 2. Pawlowski (Polonia) ; 3. Sidiak (U.R.S.S.) ; 4. IRIMICIUC **(România) ; echipe :** 1. U.R.S.S. ; 2. Ungaria ; 3. Italia ... 5. ROMÂNIA ; SPADĂ — **individual :** 1. Kriss (U.R.S.S.) ; 2. Granieri (Italia) ; 3. Edling (Suedia) ; **echipe : 1. Ungaria ; 2. U.R.S.S. ; 3.** Suedia.

Mișcarea explozivă a brațului lui Irimiciuc (stînga) este o sursă de tușe clare pe care o dorim cît mai deplin valorificată la München

PE ORBITA OLIMPICĂ

Cei mai buni scrimeri din lume în principalele turnee ale acestui an

Trecînd în revistă rezultatele marilor competiții din ultimul an se constată că floreta feminină are (ca de altfel și celelalte probe) un eșalon de elită cifrat la 10—12 trăgătoare, din care se recrutează cîștigătoarele și medaliatele. În fruntea lor se situează campioana mondială **Marie Chantal-Demaille** (învingătoare în aprilie la Minsk și în mai la New York) și campioana olimpică **Elena Novikova-Belova** (cîștigătoarea Trofeului Martini și a Floretei de argint, clasată pe locul II la Minsk). În continuare trebuie menționată **Ileana Gyulai** (componentă a echipei Steaua care a cucerit în martie Cupa Europei, cîștigătoare a recentului Trofeu Jeanty, deținătoarea locului III în Trofeul Martini și în turneul de la București). Prin prisma rezultatelor din acest sezon, **Ana Pascu** și **Catherine Ceretti** ar ocupa treptele IV—V în această ierarhie, prima, dintre ele avînd o victorie în Cupa Europei cu echipa Steaua, locul II în turneul de la București și locul IV în Trofeul Jeanty, iar trăgătoarea franceză împunîndu-se la București (locul I), Trofeul Jeanty (IV) și Floreta de argint (VI).

Au mai apărut în zona de onoare a primelor șase locuri, floretistele sovietice **Zabelina, Nikonova, Ivanova,** trăgătoarele maghiare **Rejtö, Szolnoki, Bobis, Ronay, Simonffi,** cîteva poloneze **(Urbanska, Skladanowska),** italiencele **Ragno, Lorenzoni, Collino,** alte două reprezentante ale noastre : **Szabo** (III — Trofeul Jeanty) și **Vicol** (V — la Bari), precum și **Gapais-Dumont** (Franța).

Floreta masculină a continuat să fie dominată (ca și anul trecut) de mușchetarii Franței. **D. Revenu** a cîștigat Trofeele Martini — Paris și Romel, **Talvard** a repetat isprava acestuia în trofeele Martini — New York și Giovanini, **Nocl** a terminat pe primul loc la Budapesta.

U.R.S.S. și-a trimis, mai ales, exponenții noii generații în cîteva concursuri. Prezențe de reținut : campionul mondial **Stankovici** și noii săi coechipieri **Ignatov** și **Litov.** Din școala poloneză s-au remarcat **Woyda** (foarte constant), **Koziejowski, Kaczmarek** și **Paruiski.** Gazdele turneului olimpic ne avertizează că, în schimbul campionului mondial **Wessel,** au elemente constante în **Hein** și **Reichert.** În schimb, floretiștii români nu au reușit să găsească loc în clasamentele finale decît prin **Haukler** (locul V la Bari). Mai activi au fost italienii **(Granieri, Simoncelli** și **Pinelli),** cea și trăgătorii din R. D. Germană **(Härter** și **Schenkel).**

La sabie, Cupa Europei părea să indice, cu rezultatele sale din acest an, un puternic „come-back" al scrimerilor unguri la poziția de frunte deținută de ei atîția ani de zile Dar Cupa Hungaria, ce a urmat imediat după desemnarea campioanei europene, dovedește foarte clar consecvența valorică a sabrerilor din U.R.S.S. (au ocupat locurile 1, 3, 5 și 6 cu **Rakita, Sidiak, Krovopuskov** și **Bajenov).** De fapt și în turneul Wolodiowski, desfășurat la Cracovia, cu o lună mai înainte, într-o finală de opt, au figurat trei sabreri sovietici **(Nazlimov** — II, **Krovopuskov** — V, **Iliuk** — VII), alături de doi maghiari **(Marot** — I, **Gerevich** — IV), un francez **(Bonnissent** — III), un italian **(Maffei** — VI) și un polonez **(Pawlowski** — VIII).

În vecinătatea acestor ași ai sabiei se situează, în ultima vreme, italienii care au cîștigat Trofeele Martini de la Bruxelles cu **Maffei** (campionul mondial „en titre") și de la New York cu **M. A. Montano.** În turneul de la Bari **Dan Irimiciuc** s-a situat pe locul I, întrecîndu-l pe campionul lumii în baraj, iar **Iosif Budahazi** s-a clasat al 3-lea, precedîndu-l pe **M. A. Montano.** Aceste rezultate, coroborate cu regresul manifestat de sabrerii polonezi, deschid o perspectivă interesantă trăgătorilor noștri în turneul olimpic.

Din lotul polonez, în actualul sezon, numai „veteranul" **Pawlowski** a reușit să se înfiltreze în cîteva finale. În restul tabloului întîlnim sabreri bulgari, francezi și vest-germani.

Dominată în ultimii ani de trăgătorii maghiari, proba de spadă pare să înregistreze acum, un reviriment accentuat al scrimerilor sovietici. Deși marile competiții au abundat, reprezentanții Uniunii Sovietice și ai Ungariei nu s-au întîlnit decît cu echipe de club în Cupa Europei. Cu acel prilej T.S.K.A., Moscova **(Kriss, Valetov, Mozalevski, Paramonov)** a terminat pe locul I în timp ce O.S.C. Budapesta a terminat pe a 4-a poziție. În celelalte turnee notăm succesul reprezentativei Ungariei în Cupa Bertinetti la care au mai participat echipele R.F.G. (locul II), Franței (III) și Italiei (IV), ai sovieticilor **Valetov** la Berna și **Sidiak** la Padova, ai francezului **Ladegaillerie** la Milano, ai austriacului **Losert** la Paris, ai polonezului **Nielaba** la Poitiers, al italianului **Granieri** la New York ; în fine excelenta comportare a trăgătorilor noștri la Bari : **Pongrat** (locul I), **Bărăgan** (locul II).

După cum se vede, tabloul este foarte divers și dacă am lărgi zona cereetată am reține, de asemenea, prezența sueziilor și a vest-germanilor. Așadar, o concurență mare, în care au izbutit să-și facă loc și reprezentanții noștri, dintre care nu-l putem omite pe **Al. Istrate,** clasat pe locul V în prestigiosul Trofeu Spreafico.

UNDE ? CÎND ? CUM ?

Turneul olimpic de scrimă se va desfășura între 29 august și 6 septembrie în Parcul Expozițiilor din München. Întrecerile preliminare vor avea loc pe planșele instalate la parterul pavilionului de expoziții nr. 20, iar semifinalele și finalele sînt programate în pavilionul nr. 12 („Bayernhalle"). Primul are 14 piste de concurs și peste 800 de locuri pentru spectatori și ziariști, cel de al doilea pavilion dispune de două piste pentru concurs și patru de pregătire, iar capacitatea tribunelor sale este de cca. 2 800 de locuri.

Cele două săli de concurs se află la aproximativ 3 km de centrul orașului și la 5 km depărtare de Satul olimpic. Concurenții au la dispoziție 60 de piste de antrenament la subsolul și la etajul 1 al pavilionului nr. 20.

Programul întrecerilor se prezintă astfel : **FLORETĂ MASCULIN INDIVIDUAL : 29—30. VIII ; SABIE INDIVIDUAL : 30—31. VIII ; FLORETĂ MASCULIN-ECHIPE : 1—2. IX ; FLORETĂ FEMININ-INDIVIDUAL : 2—3.IX ; SABIE — ECHIPE : 3—4.IX ; SPADĂ — INDIVIDUAL : 4—5.IX ; FLORETĂ FEMININ E-CHIPE : 6—7.IX ; SPADĂ — ECHIPE : 7—8. IX.**

Fiecare țară poate participa la proba pe echipe (formate din 5 trăgători) și la cea individuală (numai cu cîte 3 trăgători).

CE ȘANSE ÎNTREVEDEȚI SCRIMERILOR NOȘTRI ?

Răspunde prof. DIONISIE TEPȘAN, secretarul general al federației de specialitate

Dialogul nostru cu **prof. Dionisie Tepșan,** secretarul general al Federației române de scrimă a debutat (dar nu s-a limitat doar la atît) cu cea mai firească întrebare, acum, în preajma Olimpiadei :

— Ce șanse întrevedeți la München scrimerilor noștri ?

Prof. Tepșan, sub „legislatura" căruia s-au format și au atins pragul consacrării cei mai mulți dintre mușchetarii noștri fruntași, a folosit în răspunsul său, drept elemente de referință, obiectivele minimale fixate de către Biroul federal.

— De bună seamă, scrima românească nădăjduiește să se afirme și la ediția jubiliară a J.O., în primul rînd prin aportul floretistelor. Calculele colectivului de antrenori — ținînd cont de modul cum s-au comportat exponentele acestei probe în ultima vreme — arată că este posibil ca echipa României să se situeze pe unul din primele trei locuri, iar în întrecerea individuală una dintre sportivele noastre să intre în finală. La echipe, am putea fi pe podium împreună cu floretistele Uniunii Sovietice, Franței sau Ungariei. Pentru „individuale", sperăm ca Ileana Gyulai, Olga Szabo, Ana Pascu, Ecaterina Stahl și oricare dintre componentele lotului, valorificîndu-și bine calitățile și experiența, să participe la ultimul act al întrecerii.

— Și floretiștii ?

— Trăgătorii de la floretă sînt recunoscuți pentru valoarea lor internațională, recomandați de un titlu mondial la echipe, în 1967, precum și de medalii de bronz la Havana și Ankara. Deocamdată, însă, rezultatele lor înregistrate în actualul sezon nu sînt cele așteptate. Rămîne de văzut cum se vor comporta ei la ultimul test preolimpic, cel de la Katowice, la începutul lunii iulie.

— Specialiștii din țări cu tradiție în scrimă anticipează o prezență notabilă a sabrerilor români la München.

— Este posibil, mai ales la individuale, unde Dan Irimiciuc, recomandat de un loc IV la C.M. de la Viena și de un loc III la un important concurs organizat la Budapesta, anul acesta, Cupa Santelli, să ofere perspectiva participării la finala olimpică. Asta în ciuda faptului că în ultima vreme el a făcut eforturi deosebite atît pe plan sportiv cît și profesional, absolvind de curînd facultatea. În același timp, echipa de sabie a României se poate situa în grupa formațiilor din imediata vecinătate a podiumului, adică pe locurile IV—VI.

— I-am urmărit mai îndeaproape, în acest sezon, pe spadasini. Considerați că sînt capabili să realizeze cotitura valorică mult așteptată ?

— Condiții au avut create — un număr sporit de concursuri internaționale și unii dintre ei, cu mai multă ambiție, dar și cu o mai bună orientare tactică mai ales, ar putea ieși din anonimat. Mă gîndesc la Istrate, Pongrat și Bărăgan. Cît privește echipa, dată fiind „marea bătălie" de la această probă și existența multor formații de valori apropiate, este dificil de precizat un loc în clasament. Oricum însă, spadasinii, datorită mai ales tinereții lor și ambiției dovedită în ultima vreme, merită să participe la J.O. Ar fi prima lor prezență la o competiție de o asemenea anvergură. Și chiar dacă rezultatele nu vor fi cele dorite, consider că experiența căpătată la München își va spune cuvîntul în continuare la ediițiile campionatelor mondiale și implicit la Olimpiada din 1976.

Apare evident faptul că disputa pentru titlurile și medaliile olimpice va fi aspră, în unele probe — ca sabia — chiar dramatică, datorită implicațiilor ce le-ar putea avea arbitrajele lipsite de suportul aparatajului electric. La München, scrima românească va trăi o perioadă fierbinte, de emoții, de eforturi, dar — credem — și de satisfacții.

Ne punem mari nădejdi în floretiste, **în întregul lor lot, fără excepție.** Ele sînt capabile să arate la ediția jubiliară a J.O. mult mai mult decît acum patru ani în Mexic. Cu experiența bogată ce o au, cu talentul lor, floretistele României ne pot oferi satisfacții certe. Sigur, **cu condiția ca, pînă la începerea J.O. să folosească într-un mod judicios timpul de pregătire, să caute să-și corecteze unele imperfecțiuni de stil, să-și îmbunătățească rezistența în efort sporit.**

Mari satisfacții ne-ar putea oferi și sabrerii. În primul rînd **Dan Irimiciuc,** despre care mulți specialiști străini au cuvinte de laudă, dar și echipa de la această probă. **Sabrerii români au trecut de mult de complexul inferiorității. Încă de acum trei ani, la Havana ei au dovedit că sînt în măsură să realizeze rezultate de prestigiu în fața unor teamuri situate în primele rînduri ale ierarhiei mondiale.** Trăgătorii de la această probă sînt tineri talentați, ambițioși, plini de vigoare. Ei au datoria să-și valorifice aceste atu-uri în marea întrecere olimpică.

Nu vrem să credem că floretiștii, care ne-au încîntat cu evoluțiile lor, nu cu mulți ani în urmă, nu vor găsi resurse pentru a reintra în rîndul elitei. Poate o vor face chiar la Katowice, ultima verificare preolimpică, într-o confruntare directă cu trei dintre echipele aspirante la medaliile olimpice, cele ale U.R.S.S., Poloniei și Ungariei. **Le trebuie mai multă încredere în forțele lor, mai multă dîrzenie.**

Pentru foarte tinerii spadasini români, Olimpiada 1972 ar putea să însemne un moment de start pe planul marii consacrări. Nu va fi deloc ușor, dar tentativa merită toată atenția. **Cu mai multă personalitate pe planșă, spadasinii pot realiza marea cotitură valorică. Pledează pentru succes, în primul rînd, tinerețea lor.**

Peste toate aceste considerații, vizînd pregătirea, talentul, capacitatea de efort, am dori ca scrimerii români să privească cu maximum de responsabilitate prezența lor la Olimpiadă.

Pagină realizată de **Sebastian BONIFACIU** și **Tiberiu STAMA**